

hidtil brugte Edsformular, ogsaa for deres Vedkommende, der ikke i og for sig anse det for urigtigt at aflægge Ed.

Hvad angaar den Betyggelse, som Staten eller Samfundet søger opnaaet ved Eden eller Forsikringen, da kan der ikke være nogen Betænkelighed ved at sætte Forsikring i Stedet for Ed; thi naar man indrømmer, at en Forsikring paa Ære og Samvittighed er tilstrækkelig betryggende for deres Vedkommende, som ikke ønske at aflægge Ed, saa maa det samme gælde for alle.

Flertallet stiller derfor Forslag om, at Løfteeden afskaffes og erstattes med en Forsikring paa Ære og Samvittighed i alle de Tilfælde, hvor den almindelige Lovgivning kræver Løfteed (§ 2), og at Løfteeden i de Tilfælde, hvor Grundloven kræver den, faar følgende Form: „... det lover og sværger jeg paa Ære og Samvittighed“ (§ 1). Hvad dette sidste angaar, da mener Flertallet, at Ordet „sværger“ paa den ene Side maa være tilstrækkeligt til at opfylde Grundlovens Krav om Ed (saaledes lyder Edsformularen i Frankrig og Italien kun: „Jeg sværger“), og at det paa den anden Side er af en saa neutral Beskaffenhed, at Brugen af det neppe vil kunne besvære nogens Samvittighed.

Et *Mindretal* (Sveistrup) kan ganske slutte sig til det stillede Ændringsforslags § 2. Men da der antagelig findes Personer, som have den Opfattelse, at der til Ed udkræves en udtrykkelig Paakaldelse af Gud, vil det være urigtigt at udelukke saadanne fra at benytte den overleverede Edsformular. Naar Staten har Brug for religiøse Former — hvilket ogsaa den konfessionsløse Ed er —, kan det ikke anses for principielt rigtigt at ville tvinge alle ind under den samme Form. Mindretallet maa saaledes foretrække Lovforslagets Tekst for Ændringsforslagets § 1, men har, da det i Udvalget staar ganske ene med denne Opfattelse, anset det for unyttigt at udtrykke den i Form af et Underændringsforslag. Mindretallet erkender, at Lovforslaget ogsaa

i den Skikkelse, i hvilken det anbefales af Udvalgets øvrige Medlemmer, betegner et væsentligt Fremskridt fra den bestaaende Ret, og anbefaler dets videre Fremme.

Et *andet Mindretal* (Alfred Christensen) ønsker, at Eden og Forsikringen efter Form og Indhold skal være i Stand til paa den højtideligste og stærkeste Maade at binde den Person, der skal aflægge henholdsvis Ed eller Forsikring, og ønsker tillige at finde en Form, der muligvis maatte være i Stand til at afløse den nugældende Form for Eds Aflæggelse *indenfor* Retten, ganske uden Hensyn til den paagældendes religiøse Standpunkt. Ligesom Flertallet anser Mindretallet det for uheldigt, at Ed aflægges efter forskellige Formularer og stiller derfor Ændringsforslag, hvis Ophøjelse til Lov muligvis kan føre til et tilfredsstillende Resultat.

Ændringsforslag.

Af *Udvalgets Flertal* (*Udvalget* undtagen *Sveistrup* og *Alfred Christensen*):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Løfteed, der er foreskrevet i Grundloven, aflægges skriftlig under følgende Form: „... det lover og sværger jeg paa Ære og Samvittighed“.

§ 2.

I alle Tilfælde, hvor Løfteed er foreskrevet i den almindelige Lovgivning, træder i dens Sted en Forsikring, der afgives under følgende Form: „... det lover jeg paa Ære og Samvittighed“.

2) Lovforslagets Titel ændres til:

Forslag til Lov
om

Løfteed og Forsikring i Stedet for Ed.